

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nej, for fru Karen Hækkerup kan simpelt hen ikke forstå lovforslaget. Det er den konklusion, jeg må drage.

Udgangspunktet for dette gruppesøgsmålsforslag er, at man benytter sig af tilmeldingsmodellen. Langt de fleste gruppesøgsmål, der vil blive ført ved retten, vil være efter tilmeldingsmodellen, og her har Forbrugerrådet præcis de samme muligheder som Forbrugerombudsmanden for at være grupperepræsentant, så jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det er, fru Karen Hækkerup har så store problemer med.

Det eneste, som Retsplejerådet, der har en vis juridisk vægt, har peget på, er, at hvis man vælger en frameldingsmodel, hvor man tvinger borgere ind i en retssag, de ikke er blevet spurgt om de vil være med i, stilles der helt anderledes sagslighedskrav til den person, der er grupperepræsentanten, og her har man peget på, at ansvaret ligger bedst i hænderne på Forbrugerombudsmanden.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg spurgte lige præcis til de sager, Forbrugerrådet vil være afskåret fra at føre, og det er jo bl.a. dem, som hører under frameldingsordningen, så jeg forstår ikke, hvorfor ministeren bliver forvirret over det.

Men for nu at lade den problematik ligge vil jeg gerne vende tilbage til noget, vi tidligere har rejst, og som masser af andre partier her i Folketinget også har rejst, nemlig spørgsmålet om ressourcer. Nu er det jo normalt sådan, at når man budgetterer med noget, når man sætter noget nyt i værk og håber, at det vil komme til at virke, er man som myndighed også forpligtet til at sørge for, at der følger penge med. Hvis vi sidder her og laver en lov, som er smadder god, og som vil hjælpe almindelige forbrugere, må vi også påtage os et ansvar. Medmindre vi sørger for, at der følger penge nok med ud, risikerer de forbrugere i sidste ende at få nej, når de går til Forbrugerombudsmanden, fordi han kan blive tvunget til at sige: Jeg kan godt forstå, at I har en sag, men jeg har ikke ressourcerne til at føre den.

Er det ikke helt almindeligt, når man laver en ny lov, at man så sørger for, at der følger penge med? Og hvordan kan ministeren sige, at det på nuværende tidspunkt er usagligt at sørge for, at Forbrugerombudsmanden får de midler, der skal til for at føre de sager, som han selv siger

han regner med vil komme som konsekvens af lovforslaget?

Første næstformand (Svend Auken):

Så tror jeg, vi skal lade ministeren få ordet. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Fordi det på nuværende tidspunkt ikke er til at sige, om det vil betyde ekstra ressourcetræk, hverken for Forbrugerombudsmanden eller Forbrugerrådet. Det kunne jo være, at nogle af de sager, der bliver brugt utrolig meget tid på i dag, fordi virksomhederne ikke gider slippe slanterne, i stedet kører som gruppesøgsmål og derfor i sidste ende faktisk sparer Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet for penge. Men jeg er klar over, at den tankegang, at man kan spare ressourcer et sted, fordi man finder et nyt retsinstrument, ligger meget, meget langt væk fra socialdemokratisk tankegang, for her handler det hele tiden om bare at hælde flere penge i et eller andet.

Kl. 13.20

Jeg har allerede tilkendegivet, at området vil blive fulgt nøje. Jeg tror, der er en ressourcebesparelse på længere sigt, for jeg tror, der er færre virksomheder, som vil forsøge at underkende krav fra forbrugerne, når de ved, at gruppesøgsmål er der som en trussel og som et retsmiddel, og det vil i sidste ende faktisk spare ressourcer hos både Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet.

Første næstformand (Svend Auken):

Den sidste, der har korte bemærkninger til justitsministeren, er hr. Poul Henrik Hedeboe.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

SF har også den frygt, at der faktisk ikke er ressourcer nok til specielt Forbrugerombudsmanden, men heller ikke til Forbrugerrådet, som jo skal varetage dette område, fordi der sker en udvidelse af forbrugerrettighederne.

Jeg forstår ministerens svar på de hidtidige spørgsmål sådan, at ministeren også er optaget af, at der skal være ressourcer nok, og jeg kan også forstå dem som et løfte om at fastsætte en vurderingsperiode og følge op med de nødvendige midler, hvis det viser sig, at min frygt er korrekt.